

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 459

Vineri 21 februarie 1958

4 pagini 25 bani

În acest număr:

- DIN ACTIVITATEA ORGANELOR SINDICALE (În dezbaterile adunării generale. Însemnări pe marginea unui concurs).
- CONSFATUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE (Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii).
- PENTRU ÎNLATURAREA SUPRINCARCĂRII (Din scrisorile către redacție).
- DIN ȚARA VECINĂ ȘI PRIETENĂ — REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ
- PEDAGOGII DIN COLONII CER UN ÎNVAȚĂMÎNT NAȚIONAL.
- ORGANIZAREA ȘI LUPTELE EDUCATORILOR CHILENI — de Cesar Godoy Urrutia.

ÎN PRAJMA ALEGERILOR

Realizări

În toate regiunile patriei noastre s-au răspândit zilele acestor chemări ale consilierilor regionali ale Frontului Democratiei Populare. Ele au găsit un larg răspuns în rândul tuturor alegătorilor — bărbați și femei, tineri și vîrstnici, aparținînd tuturor naționalităților conlocuitoare. Înălțînd realizările obișnuite în diferite domenii de activitate, chemările vorbesc, desigur, și despre realizările învățămîntului.

„Amînțiți-vă, de pildă, cum arăta regiunea CONSTANȚA în anii regimului burghez-moșieresc. Astăzi, ea este o regiune în continuă înflorire. De la ultimele alegeri pentru saturele populare, în regiunea Constanța au fost construite 7 localități de școli, spațiul școlilor existente s-a mărit cu încă 27 săli de clasă. Numărul elevilor a ajuns la 78.500, dintre care 5.500 în școlile medii. În regiune funcționează numeroase școli în limbile naționalităților conlocuitoare.

În Manifestul Consiliului regional al F.D.P.-HUNEDOARA se arată că învățămîntul a luat o mare dezvoltare în această regiune alături de celelalte. Cele 712 școli elementare și medii din regiune sînt frecventate de 52.222 elevi. În numărul studenților de la Institutul de mine din Petroșani a crescut în anul școlar 1957-1958 la 677 studenți față de 244 cîți erau în anul școlar 1948-1949. În regiune funcționează acum 3.137 cadre didactice față de 1.203 cîte erau în anul 1938-1939.

„În nordul țării, într-o regiune uitată de regimul burghez-moșieresc, BAIIA MARE, existau în 1947 668 de școli de 4 și 7 ani și 14 școli medii și profesionale. Azi, numărul școlilor de 4 și de 7 ani a crescut la 785, iar al școlilor medii și profesionale la 34. O puternică înflorire a cunoscut în regiune și învățămîntul în limbile naționalităților conlocuitoare. În 248 de școli de toate gradele învățămîntului aproape 27.000 de copii maghiari, ucraineni, germani.

„Să trecem dincolo, în celălalt capăt al țării, în regiunea IAȘI. Și aici alegătorii au aflat cu mîndrie, din Chemarea Consiliului regional al F.D.P., de realizările de seamă ale învățămîntului public. Numărul școlilor de 4 ani din regiune a crescut de la 796, cîte erau în 1948, la 836 în 1957, al școlilor de 7 ani de la 138 la 201, iar numărul școlilor medii de la 13 la 17. Numărul elevilor a crescut de asemenea, în ultimii 9 ani, de la 81.745 la 83.181 în clasele I-IV, de la 10.405 la 16.853 în clasele V-VII și de la 3.187 la 4.267 în învățămîntul mediu, iar al cadrelor didactice de la 3.723 la 4.831. Și învățămîntul superior a cunoscut o puternică dezvoltare. Dacă în 1938 funcționa în Iași numai o instituție de învățămînt superior cu 2.100 de studenți, astăzi sînt 4

instituții cu 8.000 studenți, dintre care 3.200 primesc burse de stat. S-a îmbunătățit mult situația căminelor și cantinelor studențești.

„CRAIOVA era odinioară regiunea marilor latifundiași și totodată regiunea celui mai adînc obscurantism. Cîții însă ceea ce se scrie acum în Chemarea Consiliului regional F.D.P.: „În regiunea Craiova numărul școlilor de 4 ani a ajuns la 1011, iar al elevilor a crescut cu 56 la sută față de anul 1944. Au fost construite prin autoimpunere și din bugetul statului 248 de școli. Institutul agronomic și Facultatea electrotehnică din Craiova, înființate în anii regimului democrat-popular, au crescut cadre tinere de specialitate pentru economia noastră națională. Numai Institutul agronomic a dat peste 600 de ingineri agronomi și ingineri mecanicizatori care lucrează în agricultură.

„Toți cei care tubesc frumosea noastră Capitală au cîștigat și justificat mîndrie Chemarea Consiliului orășenesc BUCUREȘTI al F.D.P. Minunate realizări în industrie, pe tărîm social-cultural și deci succese de seamă și în domeniul învățămîntului public. În București există 44 de facultăți ale institutelor de învățămînt superior, cu peste 40.000 de studenți, față de 13 facultăți cu mai puțin de 18.000 studenți în 1938. În anii regimului democrat-popular au fost înființate 7 noi institute de învățămînt superior. Pentru a îmbunătăți condițiile de studiu și de viață ale tineretului au fost create noi laboratoare și biblioteci, cămine și cantine, instituții culturale. Un mare număr de elevi și studenți primesc burse și indemnizații de merit la învățatură. În ultimii doi ani au fost create 22 noi școli elementare, s-au construit 76 săli noi de clasă, s-au înființat școli muncitorești serale și fără frecvență.

Învățători agitatori

În împlinirea alegerilor, pedagogii din raionul Drăgănești-Vlașca depun o înseșiță muncă de agitație. După înființarea Institutului de învățămînt superior — prima și cea mai importantă sarcină a lor, în care sînt hotărîte să obțină succese tot mai mari — cadrele didactice desfășoară activitate obștească la căminul cultural, organizînd conferințe, coruri, serbări etc. Cadrele didactice din comuna Prunaru pregătesc pentru ziua de 2 martie un spectacol cu piesa „Scrise, prefectule!” Locuitorii comunei Comoaara vor vedea în curînd la căminul cultural piesa de teatru „Bărbatul fără opinci” și vor asculta corul „Iai la vol”, pregătite, de asemenea, cu ajutorul învățătorilor și profesorilor. În comuna Letca Veche învățătorii Ion Taraula, Dumitru Zgubea, Maria Preda și Anghel Pietreanu au prezentat la căminul cultural monologurile „E-

coul”, „Conul Tache”, „Podul” și „Așa a fost odată”, care satirizează alegerile din trecut.

Atrăgînd un mare număr de tineri, pedagogii din comuna Năipau au organizat echipe de dans și coruri care vor da spectacole în cinstea alegerilor. În comuna Comoaara învățătorii au organizat două seri culturale cu tema „Alegerile de altădată și de azi”, iar în comuna Bălăria au alcătuit un bogat repertoriu artistic legat de alegeri.

Numerosi învățători și profesori din raion popularizează în rîndurile cetățenilor Chemarea Consiliului regional F.D.P. București. La casa alegătorului din comuna Tirnava tărîni muncitorii ascultă conferințele ținute de pedagogii, în care aceștia vorbesc despre realizările obținute de saturele populare.

Cadrele didactice din comuna Răsuțeni au organizat, la casa alegătorului din comuna lor, înființînd între cetățenii tineri și cei în vîrstă, la care aceștia din urmă au vorbit despre alegerile din trecut, arătînd cum încercă săpînțitorii de odinioară să înșele poporul.

GH. FLEANCU

Bilanț și perspective

Străvechea așezare a Sibului cunoaște în aceste zile premergătoare lui 2 martie obișnuitele momente de pregătire a alegătorilor de deputați în saturele populare: așie cu listele circumscripțiilor electorale și cu prezentarea candidaților, anunțuri ce vestesc locurile unde cetățenii se întîlnesc cu viitorii gospodari ai treburilor obștești discutînd laolaltă despre cele ce s-au făcut și ceea ce doresc oamenii să fie îndeplinit pentru ei, pentru orașul lor.

Asemenia înființării noulor candidați și alegătorii au loc în cele mai diferite puncte ale Sibului. Dar cum repertoriul nu poate fi peste tot în același timp, s-a născut în întîmirea ce se desfășoară la casa alegătorului nu de mult amenajată în clădirea școlii profesionale de construcții. Aici, la înființarea cu tov. Matei Măss, directorul școlii elementare la limba de predare germană din cartierul Turșor, candidatul în circumscripția electorală regională nr. 61, au venit peste 150 de cetățeni.

Discuțiile se leagă repede, firesc. Oamenii îl cunosc pe candidatul din viața de toate zilele, cînd au avut de rezolvat atîtea probleme împreună. Mulți i-au fost elevi, alții au copii ce învață în școala pe care o conduce. Cetățenii își amintesc cîte s-au îndeplinit în orașul lor în cei doi ani care au trecut de la ultimele alegeri de deputați în saturele populare. Rețeaua de gaz metan s-a extins pe mai multe străzi, fiind acum cu 11.000 m.l. mai întinsă ca în 1956; rețeaua iluminatului electric este și ea mai mare cu 12.000 m. l. Parcuri și zone verzi au apărut în locul terenurilor virane, creînd mai multe posibilități de recreare celor mari și de joacă celor mici.

Despre aceste îndepliniri au vorbit mulți cetățeni. Dar ei au arătat și cîte mai sînt de făcut. Maria Ferezan, Olimpia Tomaș, Solomon Pavel, M. Vintilă, Popa Savu au făcut propuneri concrete privind repararea unor străzi, mărirea debitului de apă în diferite puncte ale orașului, întreținerea fondului de locuințe, precum și propuneri privind diferite probleme ale muncii școlilor din oraș.

„Oamenii vorbesc cumpănit, candidatul notează fiecare propunere și sugesție. Cetățenii își exprimă, o dată cu dorințele, și hotărîrea lor de a fi mereu alături, cu fapta, la realizarea fiecărui lucru nou. Cetățenii spun ce au de spus cu convingerea că propunerile lor vor fi împlinite. Îl știu pe candidatul, l-au avut alături în multe acțiuni obștești și îl cunosc ca pe un profesor de frunte, un al doilea părinte al copiilor lor. De aceea, nu se îndoiesc de el.

„Profesorul Matei Măss a stat la sfat pînă tîrziu cu alegătorii. S-a stabilit, la înființarea aceasta, și un bilanț, dar s-au trasat și perspective, planuri de viitor care vor deveni fapte ce vor duce la o nouă înfrumusețare a bătrînei așezări a Sibului.

HORIA ȘERBAN

Glorioasa Armată Sovietică la a 40-a aniversare

Studierea mitralierei în cadrul unei grupe din Divizia „M. Kalinin” din Taman

La 23 februarie, Armata și Flota Maritimă Militară Sovietică împlinesc patru decenți de glorioasă existență. Forțele Armate Sovietice au fost create după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie pentru apărarea primului stat socialist din lume, împotriva căruia se ridicau plin de ură imperialiștii de pretutindeni și gările albe contrarevoluționare. Încă de la început Armata Sovietică, puternică prin conștiința ei revoluționară, prin devotamentul ei neîmămurit pentru cauza socialismului, s-a afirmat ca scut de nădejde al tineretului sovietic. La 23 februarie 1918, la Pskov și Narva, ea a dat lovitură nimicitoare invadatorilor imperialiști germani, burlându-le drumul spre leagănul revoluției — Petrograd. Ziua acestor prime victorii a devenit ziua de naștere a Armatei Sovietice.

Trei ani și mai bine au trebuit să lupte poporul sovietic și armata sa împotriva trupelor înarmate pînă în dinți ale celor 14 state imperialiste intervenționiste și a forțelor contrarevoluției interne. În această nobilă luptă de salvagardare a patriei socialiste ele au avut alături, într-o solidaritate fră-

țească, întreaga clasă muncitoare internațională. Lozincă „Jos mîinile de pe puterea sovietică” răsună în întreaga lume. Proletariatul român a desfășurat viguroase acțiuni în apărarea revoluției ruse. Aceste acțiuni au avut ecou și în rîndul soldaților care în multe părți s-au ridicat împotriva intervenției antisovietice. Pentru apărarea puterii revoluționare sovietice au luptat cu arma în mînă batalioane și gări revoluționare romine organizate la Odesa. Mulți romini au luptat sub comanda unor vestibili eroi ai războiului civil — Ceapave, Kotovski, Lazo, Sciors.

Victoria Armatei Sovietice împotriva dușmanilor puterii sovietice a adevărat cîștigul inspirat ale lui Lenin care a arătat că „micodată nu va fi învinșat poporul în sinul căruia muncitorii și țărani și-au dat seama, au simțit și au văzut, în majoritatea lor, că ei apără propria lor — puterea... puterea celor ce muncesc”. În anul construcției socialiste pașnice, Armata Sovietică s-a bucurat de toată grija P.C.U.S. și a poporului sovietic, care i-au pus la dispoziție tot ceea ce era necesar pentru îndeplinirea nobilă ei misiuni.

Poporul sovietic și armata sa au trebuit să treacă un greu examen în anul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. În timpul acestui sîngeros încheștări cu barbarii fasciști, orînduirea socială și de stat sovietică, Armata Sovietică conduse și însușite de Partidul Comunist și-au dovedit invincibilitatea. Începînd cu bătălia de la Moscova și terminînd cu cucerirea Berlinului, Armata Sovietică a străbătut un drum plin de victorii, s-a acoperit de nepieritoare glorie. În acest greu război poporul sovietic a dat pilda unui eroism fără seamă în istorie.

Victoriile istorice ale Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial au creat condiții pentru ca un șir de popoare din Europa și Asia să-și ia soarta în propriile mîini, să-și dezvolte lupta de eliberare națională și socială, rupîndu-se din sistemul imperialist și pornind pe calea socialismului.

Condițiile foarte variate în care s-a desfășurat Armata Sovietică, victorioasă a Armatei Sovietice, poporului nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, a îndeplinit insurecția armată populară, care a fost organizată și pregătită din vreme de către partid. În urma insurecției ar-

mate din august 1944 a fost dărîmată diktatura militar-fascistă și România s-a alipit la coaliția antihitleristă. Armata Romînă a pornit lupta alături de glorioasa Armată Sovietică, aducîndu-și contribuția sa la victoria finală asupra fascismului german. În lupta comună purtată pe frontul antihitlerist s-au cimentat prietenia și frăția de arme romîno-sovietice.

Victoria de importanță istorică mondială obținută de Armata Sovietică împotriva fascismului german și a militarismului japonez au arătat că Armata Sovietică este de neînvinșat.

Capacitatea combativă a Armatei Sovietice a crescut mult în perioada postbelică. În zilele noastre, pe baza avîntului general al economiei U.R.S.S., a uriașelor progrese ale științei și tehnicii sovietice, Armata Sovietică a fost transformată radical și înzestrată cu armament și tehnică de luptă de prim rang. Ea a fost pe deplin mecanizată și motorizată, dispune de armament atomic și termonuclear variat, de puternice arme rachetă cu mare rază de acțiune, inclusiv racheta balistică intercontinentală. Armata Sovietică este capabilă să facă față oricăror misiuni și încercări oricîde grele ar fi ele. Izvorul trînciniei și forței Armatei Sovietice constă în orînduirea socială și de stat sovietică, în conducerea sa de către Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Orînduirea socială și de stat sovietică, politica P.C.U.S. a determinat caracteristicile Armatei Sovietice ca armată de tip nou, fundamental deosebită de armatele imperialiste. Aceste caracteristici constau în faptul că ea este armata muncitorilor și țărănilor eliberați, armata frăției dintre popoarele sovietice, apărătoarea independenței și libertății statului socialist. Ea este educată în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei și respectului față de oamenii muncii din toate țările, în spiritul apărării și menținerii păcii între popoare. Armata Sovietică, ca prima armată de tip nou din lume, constituie un exemplu viu pentru toate armatele statelor socialiste.

Aplicînd în viața principiile marxist-leniniste cu privire la apărarea patriei socialiste, par-

Colonel CONST. ANȚIP

(Continuare în pag. 2)

FIXAREA CUNOȘTINȚELOR — MOMENT IMPORTANT AL LECTIEI

Una din principalele cauze ale supraîncălzirii elevilor o constituie adesea faptul că lecția nu este în mod construită încît să asigure însușirea temeinică a cunoștințelor predate. Atunci cînd elevii își însușesc încă din clasă, în mod tradițional, noțiunile de bază, munca lor acasă este mai ușoară și le cere timp mai puțin. Și dimpotrivă, atunci cînd nu se iau măsuri ca elevii să asimileze materialul la orele de curs, ei trebuie să muncească prea mult acasă și de multe ori rîmîn cu goluri în cunoștințe. Iată de ce în lupta împotriva supraîncălzirii capătă o mare însemnătate asigurarea fixării cunoștințelor în timpul lecției.

Conform unuia dintre cele mai cunoscute principii pedagogice, elevii trebuie nu numai să înțeleagă cunoștințele, dar și să le însușească temeinic, să le memoreze, să le transforme într-un bun al minții lor. Astăzi importanța consolidării cunoștințelor în vederea aplicării lor în practică a crescut considerabil. Poli-tehizarea învățămîntului nu este posibilă fără însușirea temeinică a bazelor științelor.

Dar toate acestea le cunoaștem prea bine. Tot alt de bine cunoaștem și unele forme de consolidare a cunoștințelor, ca de exemplu recapitularea periodică și cea finală. Există însă un aspect al consolidării cunoștințelor pe care discuțiile pedagogice l-au vitregit pînă acum. Este vorba de fixarea cunoștințelor în cadrul lecției. Indicațiile metodice privind acest aspect sînt pînă acum foarte sărace. Ce-i drept, numeroși învățători și profesori îl realizează cu multă pri-

ce și în clasele mari. Ar fi un lucru me-canic s-o includem în plan și s-o realizăm la lecție atunci cînd scopul și condițiile acestea nu o cer. Preocuparea pentru fixarea cunoștințelor trebuie să existe însă totdeauna. În această privință mi se pare foarte importantă distincția pe care cercetătoarea sovietică G. Balanuk o face între formele fixării inițiale: „Prima formă este aceea în care fixarea noului material se desfășoară concomitent cu procesul expunerii lui de către profesor. În acest caz, expunerea fiecărei teze fundamentale este însoțită de o serie de procedee de fixare. A doua formă este aceea în care fixarea are loc numai după expunerea în întregime a noului material de către profesor... A treia formă cuprinde ambele forme de fixare a cunoștințelor, adică în acest caz fixarea noului material se face atât în procesul de expunere, cît și după expunerea lui”.

Asadar, modalitatea fixării se hotărîște de o serie de procedee de fixare. A doua formă este aceea în care fixarea are loc numai după expunerea în întregime a noului material de către profesor... A treia formă cuprinde ambele forme de fixare a cunoștințelor, adică în acest caz fixarea noului material se face atât în procesul de expunere, cît și după expunerea lui”.

Asadar, modalitatea fixării se hotărîște de o serie de procedee de fixare. A doua formă este aceea în care fixarea are loc numai după expunerea în întregime a noului material de către profesor... A treia formă cuprinde ambele forme de fixare a cunoștințelor, adică în acest caz fixarea noului material se face atât în procesul de expunere, cît și după expunerea lui”.

Desfășurîndu-se concomitent cu procesul de expunere, activitatea lor determină o continuă repetare a celor învățate. Cunoștințele mai vechi sînt continuu activate, integrate în noi asociații logice, aplicate la cazuri diferite, fixarea lor constituind un proces foarte dinamic. La fiecare lecție, fixarea cunoștințelor este gîndită de pedagogii fruntași ca o parte a acestui sistem didactic și este menită să pregătească, în rîndul ei, viitoare reacții pînă la urmă. Dacă fiecare lecție este o creație originală, adecvată scopului și condițiilor, fiecare „fixare” e un element component, foarte mobil, al acestei creații.

În multe cazuri fixarea se realizează prin operațiune logică a grupării cunoștințelor. Este vorba, desigur, de cazurile în care aceasta n-a fost concepută ca o parte a transmisiunii noilor cunoștințe. O schemă, un plan, fragmentarea pe idei logice, un tabel cronologic constituie procedee care pot fi folosite în acest scop la istorie, geografie, fizică, limbă și literatură romînă și alte obiecte de învățămînt. O astfel de fixare este pregătita nu numai prin lecția în care s-a predat lecția respec-

MIRCEA ȘTEFAN
lector la Universitatea „C. I. Parhon”

(Continuare în pag. 3)

Una din orele de lucru manual la școala medie „C. Caragiale” din București

ÎNSEMĂNĂRI pe marginea unui concurs

Desfășurarea fazelor regionale a concursului formațiilor artistice de amatori ale Sindicatului Muncitorilor din învățământ și Cultură este un eveniment care se cuvine să fie consemnat, deoarece o oarecare marile posibilități de care dispun organizațiile sindicale din școli pentru a desfășura, pe lângă munca la clasă, și o bogată activitate cultural-artistică în rândul muncitorilor.

În regiunea Cluj, la această fază a concursului s-au prezentat 30 de formații artistice, 25 de soliști vocali, instrumentiști, dansatori și un număr de recitatori și cititori artistici. Artiștii amatori s-au străduit să prezinte un repertoriu corespunzător, să interpreteze cât mai bine. S-a remarcat în mod deosebit echipa de teatru a organizației sindicale din comuna Beclan, care are în repertoriu nu mai puțin de 7 piese, unele dintre ele fiind reprezentate de mai multe ori pe scenele din Nășăud, Bistrița și Gherla. La concurs, echipa de teatru din Beclan a prezentat piesa „Rătăciala” de T. Vornic. Printr-un joc simplu și natural, interjecții au reușit să dea viață personajelor și să transmită auditoriului mesajul piesei. Unii dintre ei au dat dovadă de adevărată măiestrie artistică. Cu greu și-ar veni să crezi, de pildă, că învățătoarea Dumitra Mureșan, interpretarea Mariei din „Rătăciala”, nu este actriță de profesie, atât de înmormnat a știut să se transpună în rolul respectiv. Un cuvânt de laudă merită și profesorul Ștefan Vlăduțiu, căruia i se datorase regia piesei.

Un succes asemănător au obținut și brigăzile artistice ale organizațiilor sindicale din comunele Hida, raionul Jibou, și Teaca, raionul Bistrița. Dacă brigada de agitație din comuna Hida a știut să aleagă subiecte din viața școlii și să le prezinte interesant, cea din comuna Teaca s-a distins mai cu seamă prin calitatea interpretării. Toate aceste trei formații s-au clasat pe primul loc.

A cules multe aplauze la concurs și corul învățătorilor și profesorilor din Climpia Turzii și din împrejurimi. Feiul cum a interpretat acest cor, de pildă, „Farina de la Abrud” a entuziasmat auditoriul. Învățătorul Nicolae Botezan, dirijorul corului, a știut să imprimе formației multă finețe artistică în execuție. Cu atât mai mult trebuie apreciată prezentarea ireproșabilă a corului cu cit-tinem seama că mulți dintre coriști, pentru a participa la repetiții, trebuiau să parcurgă de două ori pe săptămână kilometri întregi.

Comitetul sindical din Gherla s-a prezentat la concurs cu o orchestră și o echipă de dansuri, amândouă clasându-se pe locul întâi. Echipa de dansuri, formată din învățători și profesori cu părul albit de ani, are meritul că a prezentat un vechi dans popular românesc din Ardeal, „Romana”, despre care numai bătrînii își mai aduc aminte și care era pe cale de dispariție. Dansul a fost interpretat cu multă finețe și eleganță.

Cu un dans luat din folclorul local maghiar s-a prezentat și echipa școlii medii din Huedin, care s-a distins atât prin interpretarea dansului cit și prin frumusețea costume-lor.

Echipa de păpușari din Bistrița, singura echipă de păpușari care a participat la concurs, a prezentat și ea un program frumos. Credem că este necesar să se dea o mare atenție dezvoltării teatrelor de păpușari în cadrul organizațiilor sindicale din învățământ, dată fiind importanța lor ca mijloc de educare a copiilor.

Desfășurarea fazelor regionale a concursului a scos în evidență preocuparea multor organizații sindicale pentru îmbunătățirea continuă a muncii cultural-artistice. A leșit însă în evidență, totodată, că unele comite-tele sindicale, deși cu multe posibilități, nu s-au îngrijit de loc de această problemă manifestînd delăsare și lipsă de interes. În această

situație se află comitetul sindical din orașul Cluj, care nu a prezentat nici o formație artistică, nici măcar la faza regională, sau comitetul sindical Turda, unde activitatea cultural-artistică încezește, deși cu ani în urmă ea se dezvoltase frumos.

Multe formații artistice ale muncitorilor din învățământ au activat pînă acum fără a avea o îndrumare din partea unor cadre de specialitate. Socotim că ar fi necesar ca acele comitețe sindicale care au formații ce s-au ciopat pentru faza interregională să facă tot ce le stă în putință pentru a asigura o astfel de îndrumare, apelînd la ajutorul instituțiilor de artă din Cluj, să le sprijine într-o pregătire cit mai temeinică a echipelor.

PETRE BUCȘA
Cluj

Ca ocazia centenarului industriei petrolifere, la clubul „M. Eminescu” din noua orașă Lucacea s-a deschis o expoziție ilustrînd aspecte din istoria extragerii petrolului. Elevii din localitate vizitează cu interes expoziția.

ELEVII CINSTESC trecutul școlii lor

Zilele cu zor de muncă, specifice ajutorului unui eveniment deosebit. Pionierii și elevii clasei a VI-a a școlii medii nr. 1 „Andrei Șaguna” din Orașul Stalin lucrează fără preget. Pregătesc adunarea pio-nierească cu tema „Școala noastră dragă”, care-i va ajuta să cunoască și mai bine, și mai adine trecutul școlii în care învață. Pe drept cuvînt se mîndresc elevii cu școala lor. A-ici au predat, cu zeci de ani în urmă, Ciprian Porumbescu, Georgehe Dima, Iacob Mureșan. Printre absolvenții școlii s-au numărat poezii St. O. Iosif, Octavian Goga, Eugen Jebeleanu.

„Să fim demni urmași ai celor ce au făcut în trecut faima școlii” — este cuvîntul de ordine care însuflește întreaga activitate a fiecărui elev din clasa a VI-a, clasă frunțasă pe școală. Cuvîntul acesta de ordine — concretizat în note bune la învățătură, comportare demnă, tovarășească față de colegi — ei vor să-l transmită, drept chemare, tuturor elevilor școlii. Ei înșiși îl îndeplinesc cu rîvnă. Cercetînd notele din catalog, ascultînd răspunsurile la lecții nu este greu să recunoști că elevii clasei a VI-a obțin succese în strădă-nia lor de a fi demni urmași ai înaintașilor.

Pregătind adunarea cu tema „Școala noastră dragă”, elevii au avut multe idei interesante. În sala unde urmează să aibă loc adunarea, au organizat o expoziție. Într-o parte a sălii sînt panouri cuprinzînd fotografiile ale directorilor, profesorilor și ale unor absolvenți ce au făcut cinste școlii și țării și cu care se mîndrește și astăzi poporul nostru. În altă parte a sălii au organizat un colț cu material didactic datînd din anii de început și următorii ai școlii. Unele materiale servesc doar ca pleste de muzeu. Ele amintesc de greutățile de care se izbeau în trecut cadrele didactice în predarea cunoștințelor. Cel ce au asistat la adu-

credere să-și pună la încercare ta-pentul, să învețe să dăluască cu mi-gală versurile. A recitat aceste ver-surji la adunare, culegînd numeroase aplauze.

De altfel, sala a răsunat deseori de aplauze puternice — mărturie că străduințele pionierilor și elevilor, bine îndrumate de pedagogi și de instructoroaie superioară de pionieri, au fost încununete de succes.

Reamintîndu-și de trecutul școlii lor dragi, cinstind pe foștii profesori și elevi ai școlii, slujitorii credincioși ai luminării poporului, pionierii și elevii și-au arătat dorința de a ajun-ga oameni deosebiți, de a duce mai departe tradiția înaintașilor, de a-și slui cu devotament patria pe care o iubesc cu înflăcărare.

Prof. ANTON VASILESCU
București

ÎN DEZBATEREA ADUNĂRII GENERALE

În ziua de 16 februarie a.c. a avut loc, la școala medie nr. 3 din Sibiu, adunarea generală pentru alegerea noului comitet de instituție. În darea de seamă prezenta la adunare și în discuții au fost analizate o serie de probleme importante ale activității politico-culturale din școală.

Participanții la discuții au arătat că, în scopul ridicării nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice, pentru îmbunătățirea predării și intensificării muncii de educare patriotică a elevilor, comitetul de instituție a acordat o mare atenție antrenării cadrelor didactice în învățămîntul politic. Au fost scoase în evidență succesele dobîndite în această acțiune — succese care se vădesc, mai ales, în îmbogățirea conținutului lecțiilor de istorie, științific, literatură etc. — precum și unele lipsuri (de exemplu, faptul că unii cursanți n-au frecventat tot timpul cu regularitate cercul de învățămînt politic, faptul că alții nu respectau regulamentul materialului etc.) propunîndu-se și măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Numerose cadre didactice din școală, ca de pildă tovarășele Rodica Crăciun, Maria Sirbu, Maria Popovici, Maria Molodă, Melania Creangă etc., au ținut conferințe în cadrul filialei locale a S.R.S.C., la Universitatea muncitorească, în întreprinderi etc.

Comitetul de instituție s-a pro-

cupat și de răspîndirea cărții în rîndurile cadrelor didactice. Numărul cititorilor din școală a crescut în ultimul timp cu peste 30% și s-au difuzat cărți în valoare de mil de lei. Membrii de sindicat desfășoară o intensă activitate culturală și în rîndurile elevilor, contribuind în felul acesta la întărirea educației lor patriotice. Elevii au fost ajutați, de pildă, să se pregătească pentru concursul „Drumeții veseli”. De asemenea, au fost mobilizați să participe la o serie de concursuri de desen, dintre care unele cu caracter internațional, la un concurs dramatic pe oras, la concursul tinerilor naturaliști (la care elevii clasei a IV-a au ocupat locul întâi pe regiune) etc.

În momentul de față, activitatea culturală a membrilor de sindicat din școală se desfășoară mai ales în cadrul campaniei electorale.

În proiectul de măsuri adoptat de adunarea generală au fost înscrise numeroase măsuri menite să intensifice munca pentru ridicarea nivelului cultural al tuturor membrilor de sindicat din școală. Printre acestea se numără măsuri privind cuprinderea întregului personal de îngrijire la cercul de politică curentă, mărirea numărului de abonamente la reviste, dezvoltarea activității membrilor de sindicat în cadrul formațiilor artistice etc.

MARIA POPOVICI
Sibiu

Din scrisorile către redacție

Pentru înlăturarea supraîncărcării

Numerose scrisori sosite la redacția noastră arată că, în urma apariției instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice, în școli s-au luat măsuri concrete, utile elevilor și profesorilor.

După cum ne scrie tov. D. Ciocirlan, șeful secției de învățămînt și cultură a orașului Craiova, toate colectivele pedagogice ale școlilor din oraș au discutat pe larg instrucțiunile ministerului, scoțînd la iveală cauzele care au determinat supraîncărcarea și luînd măsuri pentru lichidarea lor. În discuțiile purtate, cadrele didactice au pus accent deosebit pe ridicarea calității lecțiilor, subliniind că aceasta, în primul rînd, trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii didactice. De asemenea, s-a arătat cum trebuie înlăturate lipsurile în ceea ce privește dozarea și explicarea temelor pentru acasă, întocmirea orarelor, coordonarea activității în afara clasei și extracurriculare, propaganda pedagogică în rîndul părinților etc.

Într-o serie de școli învățătorii și profesorii au hotărît să organizeze în cadrul consiliului pedagogic dezbaterile unor pro-

bleme privitoare la cerințele principale ale lecției și la justa folosire a metodelor pedagogice și a materialului didactic, să programeze lecții deschise, în laborator, în muzeu, la colțul naturii vii, pe parcela experimentală etc.

În unele școli din orașul Craiova, însă, instrucțiunile cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice n-au fost înțelese cum se cuvine. Așa se explică de ce la școala de 7 ani nr. 15, de pildă, s-au prevăzută în planul privind această problemă sarcini cum sînt: cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară, completarea registrelor de evidență, organizarea de vizite la întreprinderi etc. E drept că este vorba de sarcini importante și care trebuie îndeplinite — dar în cadrul altor acțiuni ale școlii.

Correspondentul nostru I. V. Berca, inspector la secția de învățămînt și cultură a raionului Giurgiu, relatîndu-ne dezbaterile instrucțiunilor de către pedagogii din comunele Vladimir, Săulești și Andreiești, se oprește

Aplicarea instrucțiunilor cu privire la înlăturarea supraîncărcării elevilor și cadrelor didactice contribuie peste tot la crearea unor condiții mai bune de muncă pentru elevi și pedagogi.

Știri din școli

Copiii învață să facă economii

La școala din comuna Cristian, raionul Sibiu, s-a statornicit o tradiție: la sfîrșitul fiecărui an școlar, elevii din clasele mai mari pleacă într-o excursie prin țară, folosind pentru aceasta banii economisiți de ei prin C.E.C.

Și în cursul acestui an școlar se desfășoară susținut acțiunea de economisire prin C.E.C. În vederea organizării excursiei, toți elevii școlii au fie un liber, fie o foaie de economie.

Rezultate frumoase pe linia economisirii prin C.E.C. s-au obținut și la școlile din comunele Gurariului, Vesteș, Tălmăciu, Șura Mică și altele.

C. BOSINCIANU
Sibiu

Consfătuire cu cadrele didactice

La școala medie mixtă din Lupeni a avut loc, din inițiativa comitetului orașenesc P.M.R., o consfătuire a cadrelor didactice la care au participat și reprezentanți ai comitetului executiv și al statului popular și al întreprinderilor care patronază școlile.

A fost analizată situația la învățătură a elevilor în ultima perioadă și s-au stabilit o serie de măsuri privind ridicarea nivelului de predare și înlăturarea supraîncărcării elevilor și pedagogilor.

EMIL TETILEANU
Lupeni

Stație de radioficare

În comuna Budești, la școala de 7 ani, a fost montată și pusă în funcțiune o stație de radioficare.

Pentru funcționarea stației s-a format un comitet de redacție din elevi ai clasei a VII-a. De la stația de radioficare a școlii — separată de stația comunei — se transmit: emisiunile postului central de radio București I, programe speciale pregătite de cadrele didactice și elevi, muzică, basme, recenzii etc.

Prin emisiunile sale, această stație contribuie la ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, la îmbunătățirea disciplinei în școală.

ROȘU DUMITRU
Budești

Activiști pe tărîm obștesc

Majoritatea cadrelor didactice din regiunea Baia Mare participă activ la opera de culturalizare a satelor. Prin conferințe și expuneri cu ocazia adunărilor populare, în ședințele cu părinții, la cercurile

culturale și la cercurile de citit, învățători și profesori ca Georgehe Hertza, din comuna Rogoz, Mihai și Georgeta Nap, din comuna Moisei, Mihai Valeanu și Ioan Orlin din Borsă-Vișeu popularizează în rîndurile tînarilor muncitori realizările regimului nostru democrat-popular, răspîndesc cunoștințele științifice, explică evenimentele interne și internaționale etc.

În această perioadă, cadrele didactice din regiunea Baia Mare dau un sprijin susținut campaniei electorale. Învățătorii și profesorii din comunele Berbești, Dăsești, Oana Sugatag, Vad, Strîmtura ș.a. scriu la gazetele de perete articole în care arată realizările obținute de staturile populare ale comunelor respective, contribuie la organizarea agitației vizuale etc.

MAXIMILIAN BOROS
Baia Mare

Glorioasa Armată Sovietică la a 40-a aniversare

(Urmare din pag. 1-a)

tidele comuniste și muncitorești din țările socialiste au făcut război armate populare capabile să stea de strajă cuceririlor revoluționare ale poporului. Pe acest drum un ajutor prețios l-au constituit bogata experiență a P.C.U.S. în domeniul construcției militare, exemplul și experiența Armatei Sovietice. Partidul Muncitoresc Român, credincios învățămîntului marxist-leninist, a făcut Armata Populară Română, armată de tip nou, scut de nădejde al cuceririlor revoluționare populare, și liber-tății, independenței și suveranității de stat a Republicii Populare Romine. Partidul și guvernul acordă toată grija în-zestrării, instruirii și educării militarelor noastre pentru a-și putea îndeplini cu cinste mi-siunea încredințată. Ostașii populaie noastre populare sînt legați priut-o scrisă și trîntăci prietenie cu Armata Sovietică și armatele populare irăștești

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Recent, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiuni privind organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

După cum se arată în aceste instrucțiuni, consfătuirile raionale ale cadrelor didactice se vor ține o singură dată pe an, în zilele de 28 și 29 iunie, și vor fi urmate de „Ziua învățătorului” care are loc la 30 iunie.

Bazîndu-se pe experiența unui întreg an școlar, cadrele didactice le revetă sarcina de a se pregăti cit mai temeinic pentru lucrările consfătuirilor din iunie și de a contribui la ridicarea nivelului științific și pedagogic al discuțiilor din cadrul consfătuirilor. De asemenea, secțiile de învățămînt și cultură, avînd timpul necesar pentru cunoașterea temeinică a activității colectivelor didactice de la toate școlile din raion (oras), au posibilitatea să prezinte la consfătuiri un material complet și corespunzător.

Consfătuirile vor avea loc în toate raioanele și orașele de subordonare regională care au secții de învățămînt și cultură și se vor desfășura în ședințe plene și pe secții. La ședințele plene vor participa toate cadrele didactice din școlile elementare, medii, pedagogice, case de copii, case de pionieri, precum și cadrele didactice care predau obiectele de cultură generală în școlile profesionale și instructorii superiori de pionieri. La ședințele pe secții vor participa cadrele didactice pe specialități.

În ședința plenară, care va avea loc în ziua de 28 iunie, va fi expus referatul secției de învățămînt și cultură, după care vor urma discuții.

În prima parte a referatului, șeful secției de învățămînt și cultură va prezenta pe scurt situația bazei realizării învățămîntului general obligatoriu, a planului de școlarizare la școlile elementare de 7 ani și medii (de zi și serale) și la școlile speciale, a planului de cuprindere a copiilor în casele de copii. În mod deosebit se vor analiza rezultatele obținute în cursul anului școlar în munca instructiv-educativă.

În partea a doua a referatului se va prezenta una din problemele urmărîte de secția de învățămînt și cultură în cursul anului școlar în toate școlile sau în cîteva școli din raion ca problemă specială în munca instructiv-educativă din raionul (orasul) respectiv, ca de exemplu: educația patriotică, politehnizarea învățămîntului, supraîncărcarea elevilor, felul în care cadrele didactice asigură educația comunistă a elevilor o dată cu predarea obiectelor de învățămînt și altele.

În raioanele în care numărul cadrelor didactice de aceeași specialitate este restrîns, secțiile vor funcționa după cum urmează: înbă și literatură, istorie-filozofie, matematică-fizică-lucrări practice, științe naturale-geografie-chimie, desen-muzică-educatie fizică și secția instructorilor superiori de pionieri.

La clasele I-IV se vor constitui secții separate pentru fiecare clasă, la care vor participa numai învățătorii care predau la o singură clasă. Pentru învățătorii care predau la două sau mai multe clase se va constitui o altă secție. Directorii de școli, case de copii și case de pionieri vor participa la secțiile corespunzătoare specialității lor.

În secții se pot discuta probleme ca: activitatea cu clasa în timpul lecției în vederea prevenirii supraîncărcării; îndrumarea studiului individual al elevilor și munca cu manualul ca mijloc important pentru formarea deprinderilor de muncă independentă; contribuția obiectului respectiv la politehnizarea învățămîntului; cum s-a realizat predarea unor capitole dificile etc.

Ministerul Învățămîntului și Culturii împreună cu C.C. al U.T.M. au stabilit ca tematica referatelor ce se vor prezenta în secțiile instructorilor superiori de pionieri să fie fixată anual de către secțiile de învățămînt și cultură raionale cu comitețele raionale U.T.M. și aprobată de organele regionale respective.

Lucrările consfătuirilor se vor încheia în după-amiaza zilei de 29 iunie, în ședințe plene, citînd șeful secției de învățămînt și cultură va prezenta concluziile și rezoluția. Rezoluția va oglindi măsurile ce se vor lua pentru înlăturarea lipsurilor constatate în munca unor școli și cadre didactice și va stabili tematica consfătuirilor viitoare.

La 30 iunie, cadrele didactice vor participa la serbările organizate cu prilejul „Zilei învățătorului”.

După încheierea lucrărilor consfătuirilor, la secția de învățămînt și cultură regională se va analiza modul cum s-au desfășurat consfătuirile și se vor fixa măsurile ce trebuie aplicate pentru îmbunătățirea activității școlilor. Pe baza rapoartelor secțiilor de învățămînt și cultură raionale, organele de învățămînt regionale vor înainta Ministerului Învățămîntului și Culturii, pînă la 20 iunie, un raport de sinteză asupra desfășurării consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

Pentru anul școlar 1957/1958 tematica consfătuirilor și colectivele de lucru vor fi stabilite de îndată de secțiile de învățămînt și cultură raionale (orașenești) și vor fi aduse la cunoștința cadrelor didactice, prin directorii de școli, în prima ședință a consiliului pedagogic.

Între 1—15 septembrie, în ședința consiliului pedagogic care precede deschiderea anului școlar, directorii școlii va prezenta proiectul planului de muncă anuala ascuțuit în lumina sarcinilor trasate de rezoluția consfătuirii din iunie. În acest plan vor fi incluse și problemele ce vor fi studiate și urmărîte de colectivul respectiv pentru consfătuirea viitoare.

În aceeași perioadă se vor ține ședințe ale cercurilor pedagogice, pe clase sau specialități, în care cadrele didactice vor lua cunoștință de conținutul programelor și manualelor, se vor consulta reciproc cu privire la metodele noi ce vor fi folosite în munca în anul ce urmează, la planurile calendaristice și la alte aspecte legate de metodică obiectului respectiv.

INFORMAȚII

Ediția de stat didactică și pedagogică face cunoscut că dintre manualele de matematică superioare pentru clasa a XI-a prezentate la concurs n-a fost premiat și nici admis spre publicare nici un manual.

Admițerile în școlile muncitorești — cursuri serale și fără frecvență — s-au făcut pe bază de concurs, în limita locurilor prevăzute prin planul de școlarizare. Întrucît concursul de admițere s-a ținut încă din luna noiembrie 1957 și elevii admiși au început cursurile, Ministerul Învățămîntului și Culturii anunță că la această dată nu se mai pot face înscrieri. Cererile de acest fel adresate Ministerului Învățămîntului și Culturii sau organelor de învățămînt nu vor mai fi luate în considerare.

Atelierele de material didactic ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii aduc la cunoștință tutuor secțiilor de învățămînt și cultură și școlilor de toate gradele că în magazinul lor de difuzare a materialelor didactice din București, str. Serban Vodă nr. 30—32, se găsesc manuale ce se folosesc în școlile agro-zoo-venetinare și care pot fi folosite în vederea politehnizării învățămîntului în școlile de cultură generală.

De asemenea se găsesc aici materiale didactice cu caracter agricol, ca mulaje botanice, zoologice, veterinare, animale de rasă, plante, preparate anatomice etc. Acestea se pot procura fie cu numerar, fie prin virament.

Universitatea „C.I. Parhon” aduce la cunoștință studenților înscriși în anul de învățămînt 1957—58 în cursurile fără frecvență ale facultăților de matematică-fizică, științe naturale-geologie-geografie, filologie și științe juridice-administrative ca pe data de 16 februarie a început activitatea cercurilor de studii. Informații suplimentare în legatură cu funcționarea acestor cercuri se pot primi de la secretariatele facultăților respective.

Sărbătorirea împlinirii a 40 de ani de existență a primei armate socialiste din lume este întîmpinată cu bucurie de toate popoarele țărilor socialiste de oameni cinstiți de pretutînd. Poporul nostru participă cu bucurie la această mărșală sărbătoare a poporului sovietic, de care sîntem legați prin tradiții istorice de prietenie, prin rodnică colaborare și intra-jutorare socialistă. Sentimentul înălțat cu care poporul român salută această sărbătoare cuprinde de înina generație de pe bîncile școlilor, vîltoarele cadre de constructori ai socialismului în scumpa noastră patrie.

Mîndri că muncim și ne pregăsim întru-o patrie liberă, să dăm glas sentimentelor noastre de internaționalism socialist prin hotărîrea de a ne aduce întregă contribuție la înflorirea prieteniei și frăției cu marea Uniune Sovietică, cu toate popoarele marilor familii a țărilor socialiste, purtătoare ale stîndardului progresului uman.

Din toată inima

Februarie. Să fi greșit oare, cu toții, număratoarea filerelor din calendar? E zvon de primăvară. De la ferestra trenului ce apleacă spre Slobozia, caut înadins un petec de zăpadă. Îl descopăr cu mare greutate. Au ieșit tractorul și ogor. Plugi harnice mușcă primele brazde din pământul reavăn. S-a dus iarna?

Cind am ajuns în Poiana, se împotmosea de-a binelea. De cum am intrat în comună, temerile mele anterioare s-au spulberat: nici întineri beznă, nici pustiu. Lampa lui Ilici s-a aprins și în această așezare de pe malurile Ialomei, iar uleiul nu mai adorm o dată cu gămile.

Lată și școala. O fereastră luminată se proiectează enorm pe pământul încă umed. Incolo, gămurți întinse: e ora cind pârârlin își trimite copiii la culcare, iar dascălii, la masa lor de lucru, se pregătesc cu sîrg pentru o nouă zi de muncă.

Am intrat. În încăperea luminată, un om scria. Cind ne-a văzut, s-a ridicat în picioare și, răspunzându-ne amabil la salut, ne-a poștit mai aproape.

L-am recunoscut îndată. Era întocmai cum ne fusese descris: un bărbat cam la 45 de ani, de statură mijlocie, îmbrăcat îngrijit. Fruntea lată, marcată de un păr bogat. O figură foarte voluntară și preocupată. Invățătorul comunist Nicolae I. Stoian.

Multe lucruri frumoase am auzit despre acest dascăl. Pricupit și perseverent în muncă, a-vingând întotdeauna rezultate pozitive în activitatea sa școlară, a fost mereu apreciat ca unul din cei mai buni pedagogi ai raionului. Cinstea, hărnicia și capacitatea sa profesională au făcut pe cei din drept să-l încredințeze, încă din 1951, sarcina de director al școlii, iar în 1957 s-a acordat titlul de „învățător fruntaș”.

Devotat școlii și tinerii generații de fături și viitori noi, directorul a îndrumat fără încetare cadrele didactice spre o activitate din ce în ce mai bună, astfel încît nivelul învățămîntului să crească. Rezultatul? Copii bine pregătiți (în anul 1956-57 în școală nu au existat decît 4 repetenți), mereu mai puțin absenți și cazuri de indisciplina.

Organizând personal acțiunea de școlarizare a copiilor, comunistul Nicolae Stoian a făcut ca în ultimii 4-5 ani Poiana să nu mai aibă copii rămași în afara școlii, iar rădăcinile analfabetismului să fie lichidate.

După ce tovarășul Nicolae Stoian ne-a vorbit cu căldură despre școală, despre elevi, despre colectivul cu care lucrează și pe care se poate baza, l-am rugat să ne arate și câteva din preocupările sale extrascolare.

„Mă simt foarte sufletește de frumoasele plaiuri ialomei, de omenii acestor locuri, cinstiți și impresionanți de harnici. Vă închipuiți, atunci, că e firesc ca

În preocupările mele să intre și în modurile de rezolvare a problemelor de frământat pe sătenii din comună. Mă, de pildă, nu mi-a fost indiferent dacă țărani din Poiana noastră se înscriu sau nu în gospodăria agricolă colectivă și, în momentul în care ei stăteau să cumpănească, m-a îndemnat conștiința să-i ajut și eu ca să aleagă drumul cel mai bun, drumul colectivizării”. Și fiindcă vorbele învățătorului erau dintr-o convingere și fiindcă el dorea să le însoțesc de fapte, și-a îndrumat familia să se înscrie — printre primele — în gospodărie. Mulți țărani au urmat atunci exemplul familiei Stoian, iar astăzi întreaga comună este colectivizată.

Ca deputat în statul popular comunal, tovarășul învățător participă la mobilizarea cetățenilor pentru diferite acțiuni gospodărești. Ba mai mult, a lucrat cot la cot cu aceștia, prestand o muncă voluntară în vederea construirii unei centrale electrice, a digului ce avea să-i apere de inundații și-a fel de activ s-a dovedit și în ce privește răspunderea culturii în masa țărănilor muncitori. Astfel, s-a preocupat de organizarea muncii la câmpul cultural și de înzestrarea acestuia cu cele necesare. Toate cadrele didactice au fost antrenate în activitățile desfășurate aici, ceea ce a făcut ca în scurt timp să se realizeze o activitate un loc foarte atractiv pentru săteni. Astăzi, un număr mare de tineri și viștinciți își petrec aici timpul liber, citind reviste ori cărțile împrumutate de la biblioteca înzestrată cu peste 2500 de volume, ascultând radio, jucînd șah; circa 30 de tineri cîntă în corul câmpului cultural, 16 fac parte din echipa de dansuri, iar 12 din colectivul de teatru.

Să mai vorbim despre cele trei cercuri de cînt îndrumate cu perseverență de comunistul Nicolae Stoian, despre cercul de învățămînt politic condus cu competență de acesta, despre activitatea sportivă în care a antrenat finetorul, ori despre muncă desfășurată pentru lichidarea neștiinței de carte în rîndul viștincilor?

În adevăr, nu puține sînt probleme pe lângă care dascălul nu trece cu indiferență și multe din ele depun dintr-o muncă foarte fructuoasă. De care cauză să se achite conștiința.

Ne-am desprins de dînsul gîndindu-ne cu satisfacție ce alege bună sau rău cetățenii din comună Poiana cînd l-au propus — pentru a treia oară — candidatul al F.D.P. în actuala campanie electorală.

Și ca o înconjurare a bogatei sale activități desfășurate în școală sau pe tîrîm obște, ca o răspuns la furturile pe care le face dintr-o parte sau alta a școlii, de care cauză să se achite conștiința.

ANA COSMIN

În munca noastră cu părinții ne interesăm adesea dacă ei suverveghează săvîrșirea copiilor lor și îl îndemnăm să facă aceasta. Ne interesăm însă mai puțin de calitatea ajutorului pe care-l acordă părinții în pregătirea lecțiilor copiilor lor. Într-un anumit sens, înțelegem că, uneori, acest ajutor este orientat pe o direcție care nu concorda cu ceea ce corect ar urmări noi.

Stăteam de vorbă, nu de mult, cu tatăl unui elev din clasa a V-a. Îmi spusese că problema de rezolvare a lui la matematică a copilului său, L-am rugat să-mi descrie amănunțit ce procedee și metode folosește. Mi-a sădităcut rugămîntul și iată ce am aflat: părințele începe să rezolve el însuși problemele și exercițiile care au fost date fiului lui pentru acasă. Analizează datele problemei, stabilește dependența dintre ele, caută soluția cea mai simplă, cea mai „eleganță”, ca problema să se rezolve și el însuși problemele și exercițiile care au fost date fiului lui pentru acasă. Analizează datele problemei, stabilește dependența dintre ele, caută soluția cea mai simplă, cea mai „eleganță”, ca problema să se rezolve și el însuși problemele și exercițiile care au fost date fiului lui pentru acasă.

Fără să fie conștient că greșește, părințele crede că a făcut tot ceea ce este necesar. Un asemenea ajutor din partea celor mari — ajutor care constă în faptul că el se străduie să-l facă pe copil să înțeleagă ceea ce are gîndul și nu să-l biznușască să gîndească singur, să studieze singur, să capete priceperea de a rezolva singur problemele ce i se pun — nu poate duce însă decît la o înfrîngere în procesul de dezvoltare a copilului. Elevii care primesc un timp îndelungat un astfel de sprijin vin, cît și drept, la școală cu temele bine efectuate, știu chiar să le explice bine. Însă în timpul lecțiilor, de îndată ce sînt puși în situația de a rezolva singuri probleme chiar mult mai ușoare decît celea pe care le-au „rezolvat” acasă.

Una dintre sarcinile cele mai importante ale școlii este dezvoltarea capacității elevilor de a munci independent, de a gîndi independent. Aceasta se dobîndește treptat, de-a lungul anilor de învățătură, nu numai în clasă, în timpul lecțiilor, dar și în afara școlii, în timpul timpului liber. De aceea este foarte necesar să le arătăm părinților că, atunci cînd își ajută copiii în efectuarea temelor, trebuie să lase cît mai mult loc contribuției personale inițiativei lor. Practica muncii în clasă se arată că elevii care nu pot rezolva o problemă de greutate mijlocie au nevoie, de cele mai multe ori, nu de a fi de soluția în întregime, ci doar de un impuls pentru a porni el singuri mai departe. O întrebare auxiliară, o aluzie tangențială la ceea ce ar trebui să „vadă”, le dă posibilitatea de a rezolva el singuri cu succes problema în discuție.

Un ajutor neficace, dăunător, îl constituie și rezolvarea problemelor de către părinți, frați etc. pe baza unor cunoștințe pe care elevii nu le posedă încă, care depășesc puterea să de înțelegere. În acest caz, elevii nu numai că nu pot învăța, ci și se arată că elevii care nu pot rezolva o problemă de greutate mijlocie au nevoie, de cele mai multe ori, nu de a fi de soluția în întregime, ci doar de un impuls pentru a porni el singuri mai departe.

Un ajutor neficace, dăunător, îl constituie și rezolvarea problemelor de către părinți, frați etc. pe baza unor cunoștințe pe care elevii nu le posedă încă, care depășesc puterea să de înțelegere. În acest caz, elevii nu numai că nu pot învăța, ci și se arată că elevii care nu pot rezolva o problemă de greutate mijlocie au nevoie, de cele mai multe ori, nu de a fi de soluția în întregime, ci doar de un impuls pentru a porni el singuri mai departe.

baza pe cunoștințe pe care ea încă nu le studiază.

Să ne ocupăm de ecuații se pot întîlni chiar și în cătețele unor elevi de clasa a V-a. S-ar părea că cei care li ajută pe acești elevi rezolvă problemele pentru profesori — și de aceea le este indiferent ce mijloc se realizează aceasta.

Uneori, cei care li ajută acasă pe copii în efectuarea temelor nu numai că ignorează obiectivele urmărite de profesori în anumite teme, dar și folosesc chiar într-o direcție opusă rezolvării acestora. Iată un exemplu: în clasa a VII-a, la algebra, li se dau elevilor spre rezolvare ecuații simple chiar înainte de a se trece la capitolele speciale privind studiul sistematice al ecuațiilor. Rezolvarea unor astfel de ecuații se realizează, în această perioadă, pe baza cunoștințelor de aritmetică. Prin aceasta se urmărește, pe de o parte, ca elevii să se obișnuiească să aplica operațiile algebrice, pe care și le însușesc treptat, la rezolvarea de ecuații, iar pe de altă parte, să-și reamintescă și să-și fixeze mai bine unele cunoștințe privind operațiile aritmetice, să lege aceste cunoștințe de cunoștințele de algebra. Rezolvarea ecuațiilor simple în acest mod este legată, cît și drept, de unele dificultăți pentru că se bazează pe cunoștințe de aritmetică pe care elevii și le-au însușit în clasa a V-a. Unii dintre cei care li ajută pe copii acasă, pentru a evita aceste mici dificultăți — sătate pentru că nu înțeleg rostul rezolvării ecuațiilor în acest mod — preferă să le dea elevilor regulile de rezolvare a ecuațiilor de gradul I, pe care aceștia trebuie să le învețe însă mai tirziu.

Aceștia nu sînt singurele deficiențe care se pot constata în ajutorul pe care-l primesc unii copii acasă. Am observat la un moment dat, la o elevă din clasa a V-a, o schimbare serioasă, pe care nu mi-o poteam explica. De unde la început era foarte atentă și puneam mereu întrebări, devenise, dimpotrivă, neatență. pasiv. Am stat de vorbă cu mama ei și l-am povestit ceea ce observasem.

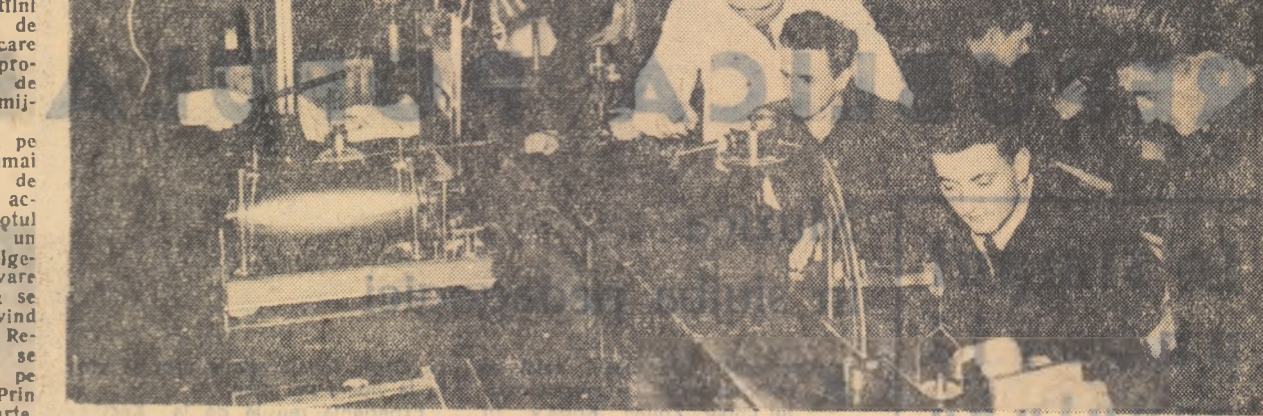
Cum e posibil aceasta, tovarășe profesor? — mă întrebă ea mirată. I-am luat doar și un meditație.

Primesem răspuns la întrebarea pe care mi-o pusese înainte. Deși erau o medie mare la matematică, elevii căpătase un preparator numai pentru a-i se ridica media la matematică. Pe ajutorul pe care-l avea asigurată acasă, ea încetase de a mai fi atentă în clasă, de a urmări tot ceea ce se petrece aici.

Unii copii sînt pregătiți acasă pentru lecții care urmează și li predată numai pentru că să poată ridica media în timpul explicației lecției noi și să producă astfel o impresie bună asupra profesorului. Și aceasta dăunează mult profesorului crezînd că știu tot ce trebuie cu privire la lecția respectivă — pe care însă au învățat-o, cum este și firesc, superficial — nu mai sînt atenți în clasă și rămîn ca niște golani.

După cum se vede, ajutorul acordat elevilor trebuie privit cu multă atenție. Ajuge, de cele mai multe ori, o simplă supraviețuire. Mil de elevi lucrează singuri, își pregătesc singuri temele și obțin rezultate foarte frumoase la învățătură. Dar dacă unii sînt ajutați nu ne poate fi indiferent cum se acordă ajutorul. În discuțiile individuale sau la consiliile pe care le avem cu părinții trebuie să se lucreze în direcția amănunțită, să-i învățăm cum să lucreze cu copiii lor. De fapt, problema se reduce la răspunderea cunoștințelor pedagogice în rîndurile părinților — una dintre sarcinile importante ale muncii noastre.

M. SCHEIN
profesor la școala nr. 127
din București

Elevii clasei a X-a de la școala medie nr. 1 din Turda efectuează lucrări de laborator sub îndrumarea prof. N. Botezatu

Laboratorul școlii

Cine vizitează școala medie nr. 1 din Turda nu poate să nu treacă și pe la laboratorul de fizică și chimie, care este mîndria școlii. Iar cine vizitează laboratorul nu se poate să nu-l întâlnească pe profesorul Nicolae Botezatu, care este sufletul acestui laborator.

Cînd pășești în laboratorul de fizică te impresionează liniștea și curățenia de aci, condițiile în care elevii învață și delegez tăinele naturii, și înțelegă fenomenele pe care la studiază și legile ce guvernează aceste fenomene. Încă din coridor, alături de vitrinele cu material didactic care nu mai au loc în încăperile laboratorului, lămpi și portocalii ce cresc în vase mari creează atmosfera unei serii în care aparatele sînt îngrijite ca niște plante gingașe. Peretele celor două încăperi ale laboratorului sînt acoperite cu vitrine și dulapuri în care aparatele și aparatele sînt aranjate într-o ordine desăvîrșită. Iată într-o parte aparate pentru predarea acusticii, în alte părți pentru predarea opticii, a electricității, a mecanicii etc. Într-un colț se află masa de lucru încărcată cu cărți, la care profesorul Nicolae Botezatu își pregătește lecțiile sau studiază diferite probleme întocmind lucrări originale, căci are și astfel de preocupări. Unele dintre lucrările lui au fost chiar publicate, stîrnind o justificată mîndrie în sufletul autorului.

C. M.

În ultimii ani, școala a fost înzestrată de ministere cu multe aparate și mașini noi pentru predarea fizicii și chimiei. Alături de ele se văd însă și numeroase aparate strîmbe cu truda, cu mulți ani în urmă, și care au servit la instruirea multor generații de elevi. Alături de numeroasele aparate pentru predarea electricității, iată o veche mașină Whimshurst, care produce încă sarcini electrice. Alături de un vechi aparat Röntgen se vede un alt tip, perfecționat, care are o poveste bine cunoscută în școală. În timpul războiului anti-hiperist, cînd în orașul Turda se adădeau lupte, profesorul Nicolae Botezatu a rămas la postul său, salvînd laboratorul de distrugerea de către bandele fasciste. Aparatele cele mai valoroase — și în special „Röntgen-ul” — au fost ascunse cu grijă, pentru ca să-și revină la locul în laboratorul școlii după a-lungarea fasciștilor.

Elevii îndrăgesc laboratorul școlii pentru că ei le dă posibilitatea

să descopere multe taine și să verifice în practică cunoștințele teoretice. Elanul profesorului, interesul lui pentru cercetările de laborator, dragostea lui pentru mașini și aparate se transmit și elevilor. Mulți din se fosti elevi ai școlii au devenit oameni de știință, cercetători, ingineri, profesori. Cîți de mult a contribuit laboratorul școlii la orientarea elevilor pentru activitatea lor viitoare relese clar din cele pe care i le scrie profesorului Botezatu unul dintre foștii lui elevi: „Nu pot să nu vă mulțumesc pentru faptul că mi-ați dat posibilitatea de a li aproape de mașinile și aparatele de laborator... să îndrăgesc electronica, mecanica, lucrul care a contribuit, desigur, la faptul de a mă putea număra astăzi printre studenții politehnicii „Kalinin” din Leningrad”.

Srînor de felul acestuia șosec în număr mare pe adresa profesorului de fizică de la școala medie nr. 1 din Turda. Ele sînt în evidență rolul pe care îl are laboratorul școlii în dezvoltarea aptitudinilor tineretului pentru știință și tehnică, atunci cînd munca și elanul profesorului dau viață mașinilor și aparatelor.

COMENTARIU

Metodă greșită
Aflîndu-se la o școală, un inspector fu invitat cu insistență de o învățătoare de la clasa a III-a să-i viziteze clasa.

Învățătoarea zîmbi: — Vedeți, eu nu le dau niciodată o problemă acasă înainte de a o face cu toții elevii în clasă.

peste douăzeci de ani de practică în învățămînt să poată folosi asemenea procedee, dar mai ales cum pînă astăzi nimeni (în special directorul școlii) nu s-a sesizat de greșala învățătoarei. Cum a fost posibil acest lucru?

În clasă, elevii așteptau cu cătețele deschise, gata de vizită. Aveau îndrăzneală, caiețe foarte frumoase: scrisul era corect, iar problemele rezolvate fără nici o greșală.

— Vreți să spuneți, probabil, că de dați unele explicații asupra temei... — Nu, protestă învățătoarea. Faceți problema de la un capăt la altul în clasă — eu la tablă și copiii pe maculatoare.

Se pare că mulți directori, pornind de la ideea că problemele activității instructiv-educative sînt mai complexe la clasele V-X, neglijează clasele I-IV, asistă rar la lecții în aceste clase. Și interesanțele sau lecțiile deschise sînt mai rare la aceste clase.

RĂSPUNDEM la întrebările cititorilor

De ce niște elevi din clasa a III-a nu pot rezolva singuri o problemă la nivelul clasei lor, am înțeles: pentru că învățătoarea nu i-a lăsat niciodată să învingă singuri dificultățile. Mai puțin am înțeles cum este posibil ca o învățătoare calificată, cu

Scrinindu-ne, mai mulți învățători și profesori ne întrebă cum li pot ajuta pe elevii rămași în urmă la învățătură fără a recurge la ore suplimentare, care duc la supraincarcare.

gramate în continuarea orelor de clasă, pentru ca elevii să nu fie puși în situația de a se deplasa de acasă pînă la școală în timpul lor liber numai pentru a cere o lămurire profesorului. De asemenea, credem că în cadrul consiliilor, fiecare elev trebuie reținut numai atît timp cît este necesar pentru a fi lămurit asupra chestiunilor ce l-au rămas neclare la lecție.

După cum se vede, consolidarea cunoștințelor nu este legată numai de procesele gîndirii logice și memoriei, ci și de procesele atenției și voinței și, în general, de întregul complex al vieții psihice.

Principala concluzie a celor arătate în acest articol este că pedagogul trebuie să se pregătească pentru fixarea cunoștințelor cu aceeași grijă ca și pentru transmiterea lor. El trebuie să aleagă, pe baza condițiilor arătate, cea mai potrivită formă de fixare, să obișnuiească asupra metodei prin care o va realiza, să-și pregătească întrebările sau problemele pe care le va da elevilor, planurile și schemele pe care le va folosi. Numai astfel fixarea, ocupîndu-l și locul meritat în lecție, va putea aduce contribuția sa la înălțarea supraîncălzirii elevilor, la îmbunătățirea rezultatelor muncii didactice.

În primul rînd, prin alegerea celor mai potrivite metode și procedee de predare, prin folosirea judicioasă a materialului didactic, carei ajută pe elevi să-și însușească cunoștințele. Un alt mijloc este interogarea frecventă la lecție a elevilor mijlocii și slabi, îndeosebi la verificarea cunoștințelor și la fixare. În cazul unor anumiți elevi, care au unele goluri în cunoștințe, pedagogul va alege și va da pentru acasă teme speciale, a căror efectuare va contribui la lichidarea lipsurilor caracteristice fiecărui elev.

1) G. Balanuk. Insușirea temei nică a cunoștințelor și locul fixării inițiale a cunoștințelor în procesul de învățămînt. Analele romîno-sovietice nr. 1/1955, pag. 24.

2) K.D. Ușnîkî. Opere pedagogice ale profesorului M. S. S. P., 1957, II, p. 347.

Fixarea cunoștințelor - moment important al lecției

(Urmare din pag. 1)

tivă, dar și prin clasificările făcute la lecțiile anterioare. La care elevii au învățat să rezolve cunoștințele după caracteristicile lor esențiale.

Acolo unde predarea noului material a oferit o anumită grupare a cunoștințelor, fixarea poate folosi caracterul polivalent al noțiunilor pentru a oferi o nouă grupare, o nouă sistematizare a aceluiași noțiunii, după un alt criteriu. Orice grup de cunoștințe se pretează la o mare varietate de combinații.

Există însă o formă de fixare a cunoștințelor care asigură o utilizare și mai largă a polivalenței noțiunilor: fixarea realizată pe calea comparației între cunoștințele noi și cunoștințele anterioare ale elevilor. Ea este recomandabilă, se înțelege, în cazurile în care procedeele comparatice n-au fost folosite în verigile anterioare ale lecției. O întîlnim în predarea literaturii (comparații între diferitele specii ale genurilor literare, între opere, între eroi ai operelor etc.), în predarea științelor naturale (comparații între felide și canide, între alge verzi și alge brune etc.). În predarea geografiei (între forme de relief, între datele privind distanțele, suprafețele, populațiile etc.), precum și în predarea tuturor celorlalte obiecte. Pe calea comparației se pot face legături, în cadrul fixării, între cunoștințele de geografie și științele naturale, de istorie și de literatură, de geografie și de istorie etc. Comparațiile duc la integrarea noilor noțiuni în sistemul celor vechi, integrare care uneori sparge vechele sisteme, creîndu-se noi sisteme de gândire, stabilindu-se raporturile cauzale dintre noțiuni, pregătindu-se, mai bine ca oricare altul, viitoarele lecții de sinteză.

O variantă a fixării care aduce o contribuție serioasă la dezvoltarea gîndirii elevilor constă într-o demonstrație logică făcută de elevi pe baza materialului însuși. Profesorul ridică o problemă grea, dar accesibilă dacă predarea s-a desfășurat cu succes, cînd elevii s-au folosit de cunoștințele însușite ca pe niște argumente ale demonstrației, ca pe niște premise ale raționamentelor. Astfel, după ce s-au predat cătețele, profesorul de științe naturale poate cere elevilor: „Demonstrați că strămoșii bălăneii au fost mamifere de uscat”. Sau, recapitulînd lecția despre revoluția de la 1848, profesorul de istorie poate cere să se arate de ce revoluția a putut fi înfrîntă. S-ar părea că astfel procedeele este posibil numai la clasele mari. Nu de mult am asistat însă la o lecție despre însușirile aerului înținută la clasa a IV-a, la care învățătorul a obținut rezultate excelente punînd, în cadrul fixării, problema: „Dovediți că în clasă este aer”.

Pe aceeași linie, li se poate cere unor elevilor să combată o teză neaștră, opusă celei demonstrate la lecție.

Practica ne arată că forma cea mai importantă de fixare a cunoștințelor este cea bazată pe aplicarea imediată a acestora în practică, în vederea dobîndirii unor priceperi. Consolidarea cunoștințelor la matematică sau la gramatică n-ar fi posibilă prin alte procedee; iată de ce, la aceste obiecte, veriga fixării constă aproape întotdeauna în exerciții aplicative. În probleme matematice sau analize gramaticale, Exercițiile de matematică cu conținut din fizică sau din chimie stabilesc legătura între aceste obiecte. În predarea fizicii și a chimiei se folosesc în cadrul fixării diferite experiențe. Ni se pare inutil să mai subliniem rolul extrem de important pe care îl au aceste aplicări nu numai în fixare, dar și în adîncirea cunoștințelor.

mosfera”, care au coincis cu lansarea sateliților artificiali ai pămîntului, au permis completarea datelor științifice pe baza unor informații curioase și interesante. La fixarea cunoștințelor elevii au putut da răspunsuri competente despre importanța științifică a sateliților artificiali (de exemplu, în ce privește cunoștințele despre grosimea atmosferei).

Aplicarea cunoștințelor în cadrul fixării trebuie înțeleasă într-un mod foarte larg. Uneori ea constă în gîndirea de către elevi a unor exemple care să ilustreze ceea ce învață, alteleori în recunoașterea lecțiilor învățate în fenomenele lumii înconjurătoare. Sînt cazuri în care fixarea se poate realiza prin prezentarea unui nou material care să completeze cunoștințele primite. De obicei e vorba de un material evocator — mai ales un text literar — care să provoace rezonanțe afective. Nu întotdeauna, însă, se poate realiza astfel fixarea.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

Prin exemplele date pînă aci n-am epuizat variata gamă a formelor de fixare a cunoștințelor la lecție. De multe ori folosirea unui tip de fixare se poate îmbina cu indicarea lecțiilor pentru acasă, cele două verigi contîndu-se astfel în una singură.

INVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

DIN ȚARA VECINĂ ȘI PRIETENĂ REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ

In timpul puterii populare

● In ultimii ani în școlile de cultură generală din R.P. Ungară numărul claselor a crescut de la 17.442, cite erau în anul 1942, la 28.054. Aceasta înseamnă o creștere a numărului claselor de 60,5 la sută.

● Inainte de război numărul cadrelor didactice din școlile elementare ungare era de aproximativ 26.000. In 1947-1948 această cifră a depășit 29.000, iar în 1957 se ridică la 53.667. Numărul profesorilor din școlile medii a sporit de la 3.500, cit era în 1937-1938, la 7.000 în 1947-1948. In prezent el depășește cifra de 8.000.

● In 1938 urmau cursurile școlilor medii din Ungaria 52.342 de elevi. Numărul lor a crescut pînă în 1955 la 119.106, iar în prezent este de 125.501.

● 1.255.000 elevi între 6 și 14 ani urmează cursurile școlilor elementare din R.P. Ungară.

● La Budapesta s-a deschis o școală experimentală profesională pentru fete. Scopul ei este de a da fetelor care au absolvit școala elementară de 8 ani cunoștințe și deprinderi cu privire la diferite meserii cum sînt: crotoria, broderia, jesareria etc. Elevele sînt instruite pînă la vîrsta de 16 ani cînd, după ce primiso o calificare, pot intra în producție. In prezent școala are 22 de eleve. Pe baza experienței acumulate se clarifică programul și profilul definitiv al școlii.

Muzica în slujba pedagogiei

Kecskemét este orașul natal al compozitorului și muzicologului ungar Zoltán Kodály. In 1950, la inițiativa a doi foști elevi ai lui Kodály, la Kecskemét a fost înființată o școală medie în care muzica și cîntul au fost introduse ca obiecte de învățămînt obligatorii în toate clasele.

In ca privește înclinațiile lor, copiii înscrși la această școală nu se deosebesc cu nimic de elevii din școlile obișnuite. Totuși, experiența a arătat că pînă și aceia care erau „lipsiți de ureche muzicală” după doi ani au început să cînte și puteau citi noile.

S-a stabilit că prin lecții sistematice copiii capătă foarte repede cunoștințe relativ vaste în domeniul culturii muzicale. Elevii din clasa a III-a, de pildă, pot să transcrie piese pentru două voci pe care le aud executate în fața lor. Elevii din clasa a VII-a cunosc bine teoria armoni-

ei. Copiii învață relativ ușor să cînte la vioară sau pian.

Experiența reușită de la Kecskemét a confirmat părerea muzicienilor de seamă Zoltán Kodály și Béla Bartók cu privire la influența pozitivă a muzicii asupra dezvoltării gîndirii abstracte a copiilor și a dragostei lor pentru colectiv.

Organele de conducere ale învățămîntului public din Ungaria au sprijinit inițiativa pedagogilor din Kecskemét. In decurs de șapte ani, în Ungaria au fost înființate 20 de școli în care cîntul și muzica sînt materii obligatorii în toate clasele. Pentru viitorul an școlar se prevede sporirea considerabilă a numărului școlilor de acest fel.

● In Budapesta, peste 10.000 de elevi iau lecții de muzică. Capitala Ungariei dispune, de asemenea, de două școli pentru copii mici, specializate în învățămînt muzical.

In R. P. Ungară se introduc în tot mai mare măsură elementele învățămîntului politehnic. Pe lîngă lucrările practice din cadrul orelor de fizică, de chimie, de biologie etc. într-o serie de școli au fost introduse, cu titlu de experiență, ore de lucru în atelier.

In cliseu: în atelierul de timpărie elevele secției reale a școlii medii de fete „Berzsenyi Dániel” din Budapesta lăcuiesc etajerele de flori confecționate de ele.

Pedagogii din colonii

cer un învățămînt național

In fiecare an la 21 februarie oamenii cinstiți din lumea întreagă își exprimă solidaritatea lor cu lupta de eliberare dusă de popoarele din colonii. Ziua aceasta este totodată un prilej de trecere în revistă a succesorilor obținuți de la frontul comun al popoarelor subjugate împotriva asupririi coloniale, de intensificarea a luptei pentru caștigarea independenței naționale.

In ultimul timp — în anii de după cel de al doilea război mondial — aproape întreaga Asie și o parte însemnată din Africa, înzestrată peste un miliard de oameni, s-a scuturat pentru totdeauna jugul colonial. Lupta continuă, pentru că pe harta lumii mai există pete negre unde stăpînește bicul colonialistilor și unde, ca o consecință directă a o-

cestuia, domnesc mizeria și incultura.

Colonialismul nu are interes să dea băștinilor lor instruirea corespunzătoare. In teritoriile subjugate școala — acolo unde există și în măsura în care există — este menită să creze din oamenii instruiți elemente docile servitoare administrației coloniale și proprietarilor de plantații.

In coloniile din Africa, deosebit de sărăcie, învățămîntului este foarte greu. O înșirată parte dintr-o copilărie este dedicată muncii câștigătoare și aceluia sînt numai reprezentanții aristocrației locale, ai burgheziei și în parte ai funcționarilor. După trei sute de ani de ocupație franceză, în Senegal nu s-a ajuns încă la învățămîntul primar obligatoriu. Ni în Rhodesia de Nord și de Sud nu

există învățămînt obligatoriu pentru băștinii. Acolo unde formal el a fost promulgat — de pildă în Madagascar sau în Uganda — practic nu se poate aplica. Școlile sînt foarte puține și așezate la mari distanțe între ele, așa încît transportul — foarte scump de altele — este o problemă grea de rezolvat. In majoritatea cazurilor clădirile școlilor sînt vechi și derăpănate, cu săli de clasă improvizate. Se resimte lipsa manualelor și a materialelor didactice. Rezultatul acestor stări de lucruri se vede în marile procente de analfabeți. In Africa Occidentală Franceză, de exemplu, procentul acestora este de 80%. Dar toate acestea nu-i tulbură cu nimic pe stăpîni colonialiști. Ei știu foarte bine că regimul de aspirare și exploatare se

poate menține numai fiind pe băștinii într-o stare de totală inapoiere culturală.

In școlile din colonii se duce o politică de segregare rasială. Școlile pentru albi sînt separate de cele în care învață copiii de culoare. Totuși, și la unele și la altele, învățămîntul se face în limba puterii coloniale. In Uganda, atît în învățămîntul primar cît și în cel secundar, limba de predare este engleza. In școala se dă o instruire cu totul străină de interesele poporului băștinii. Cursurile proslăvesc regimul colonial și pe exponenții acestuia, ignorînd istoria și cultura poporului din Uganda. In Madagascar limba de predare este franceză, în timp ce limba maternă — limba maternă a populației — se predă numai în primii ani de școală.

Invățămîntul tehnic și profesional este aproape inexistent. În țări cu un pronunțat caracter agrar — cum ar fi Africa Occidentală Franceză, unde 90% din populație este formată din țărani — nu există învățămînt agricol decît într-o formă embrionară, care a luat naștere de curînd, în urma prestărilor forțelor progresiste.

CONCURSURI ale pionierilor și școlarilor

In scopul intensificării muncii de educare patriotică a pionierilor și școlarilor, pentru antrenarea unui cit mai mare număr de elevi în activitatea cultural-artistice, în cunoașterea și valorificarea bogățiilor culturale ale poporului nostru, Uniunea Tineretului, Muncitor, Sindicatul Muncitorilor din învățămînt și Cultură și Ministerul învățămîntului și Culturii organizează în toată țara concursuri culturale-artistice ale pionierilor și școlarilor. La aceste concursuri pot participa formații de cor, de dansuri populare, de teatru, brigăzi artistice, orchestre de muzică populară, clasică și ușoară, teatru de păpuși, precum și soliști.

Concursul are patru etape. Prima etapă constă în trecere în revistă a echipelor artistice pe centre de școli și va dura pînă la sfîrșitul lunii martie. Cea de a doua etapă, pe raion și pe oraș, se va desfășura în timpul vacanței de primăvară. Etapa a treia, regională, va avea loc pînă la 15 mai, iar etapa a patra, pe țară, se va desfășura cu ocazia serbărilor tradiționale de sfîrșit de an.

Se recomandă ca în prima parte a etapei I-a să se organizeze o seamă de acțiuni cum ar fi: reorganizarea formațiilor culturale-artistice existente și crearea de noi formații a-

colo unde nu există, prezentarea de programe artistice etc.

Repetițiile trebuie în așa fel organizate încît să fie evitată supraîncălzirea elevilor. In acest scop vor fi folosite orele de ansamblu coral, de colecții sportive, unele concursuri pe obiecte care au contingente cu activitate cultural-artistice, cît și unele activități pionieriste.

Juriile concursurilor vor fi compuse din delegați ai comitetelor raionale, orașenești și regionale U.T.M., delegați ai caselor de pionieri, cadre didactice și specialiști în activitatea culturală de la cluburi, case de cultură, cîmine culturale etc. Criteriile de apreciere a echipelor vor fi: conținutul repertoriului (care trebuie să oglindescă în primul rînd probleme privind educația în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar), calitatea interpretării, aportul adus în manifestările culturale-artistice cu diferite ocazii și estetica exterioră a formațiilor.

Comitetele regionale, raionale și orașenești U.T.M., împreună cu secțiile de învățămînt și cultură și cu organele sindicale respective vor acordă formațiilor frunzele premii conform în aparat de radio, instrumente muzicale, diferite materiale culturale-artistice, diplome etc.

Să folosim diafilmele în școli

MICIURIN — MARELE TRANSFORMATOR AL NATURII

Acest diafilm tratează despre „laboratorul verde” care a luat ființă acum aproape un veac într-o pitorescă regiune de dealuri de Dealii de Kozlov. Diafilmul urmărește, într-o suită de mai multe zeci de imagini, munca însoțită și plină de dragoste a aceluia care, grădinar ziua, ceasornicar seara și cercetător științific în timpul nopții, nu a precupețit nici un efort pentru a face ca vișniul să reziste iernilor aspre și ca mărul „bella fiore”, cu fructe mari și gustoase, să înfrunte marile geruri, pentru a demonstra astfel că ereditatea plantelor poate fi transformată prin acclimatizare, selecționarea și încrucișare.

VIATA IN MĂRI ȘI OCEANE

Adîncurile necunoscute ale apelor au preocupat pe oameni încă din timpuri străvechi. Cercetarea lor și rezultatele acestei cercetări au dus la o cunoaștere tot mai amănunțită a edincurilor. Diafilmul „Viata în mări și oceane” prezintă unele aspecte deosebite de interesante din viața plantelor și animalelor marine.

ARHITECTURA RENĂȘTERII ITALIENE

Pornind de la lucrări ale lui Brunelleschi, Michelozzo, Gallo, Lombardi, Michelangelo, Peruzzi

etc. diafilmul prezintă impresionale capodopere ale arhitecturii. Astfel se succed imaginile palatului Medici din Florența, ale Domului din Siena, ale bazilicii Sf. Petru, ale palatului Farnese etc.

SCULPTURA RENĂȘTERII ITALIENE

Conținînd prezentarea capodoperele Renășterii, acest diafilm prezintă un strălucit capitol în istoria artei universale, făcînd să defileze prin fața privitorilor prilej de răsărit ale bapstărilor din Florența, minunata statuie a lui David de Donatello, statuia Condottierului, Madona în adorare sau David de Michelangelo.

PRIN COSMOS

Este primul diafilm din domeniul științifico-fantastic și prezintă, în cîteva zeci de imagini, plecarea de pe pămînt a astronavei „Terra” care ajunge în planeta Haurus și care, după o serie de descoperiri uimitoare pentru cei care efectuează acest zbor interplanetar, se întorc cu bine pe pămînt.

STAȚIUNEA „MIRNI”

Construită la marginea mării Davis, stațiunea „Mirni” este un punct de cercetare a Antarcticii. Diafilmul prezintă viața acolo care trăiesc în această stație și lupta lor pentru a descoperi lăunile continentului înghețat.

ORGANIZAREA ȘI LUPTELE EDUCATORILOR CHILIENI

Unul dintre sectoarele cele mai combinate ale învățămîntului din America Latină este cel din Chile. La sfîrșitul secolului trecut organizațiile de pedagogi din Chile aveau doar un caracter profesional și de ajutor reciproc, însă schimbările petrecute în economia și politica țării au avut o influență pozitivă asupra celor ce lucrau în învățămînt, făcîndu-i să schimbe fizionomia organizațiilor lor și să treacă în primele rînduri ale luptei. Fieșce și în tot acest proces a avut o însemnată apreciazabilă situație economică și socială în care societatea și guvernul îi mențineau pe educatori.

Evenimentele care au zguduit lumea în perioada primului război mondial, deosebit Marea Revoluție Socialistă din 1917, au avut un mare răsunet în America Latină, unde a luat naștere o mișcare de afirmare a maselor muncitoare și a avut loc un proces de clarificare ideologică în rîndurile intelectualelor. In 1918, educatorii chileni, mobilizați pentru revendicări economice, au organizat prima lor grevă, care s-a bazat pe sprijinul popular. Tot în același an a început în Cordoba (Argentina) mișcarea tineretului pentru reforma universitară, mișcare ce s-a extins asemenea un dîre de lumină în toată America și care a dus pe studenții la încheierea unei strînse alianțe cu muncitorii. Două ani mai tîrziu, în august 1920, a fost adoptată în Chile legea pentru învățămîntul primar obligatoriu, care a dat mai mari garanții și prestigiu pedagogilor.

Sub semnul acestor drepturi cîștigate, educatorii au deschis o perioadă de lupte care au culminat în 1922 cu crearea Asociației generale a profesorilor din Chile, animată și condusă de un grup de tineri profesori: generația din 1920. In scurt timp, asociația a reușit să stringă sub steagul său majoritatea educatorilor din învățămîntul primar și avangarda profesorilor din învățămîntul secundar. Promovînd o viață activitate profesională în rîndurile cadrelor didactice, ea a desfășurat totodată largi acțiuni culturale în sinul poporului. In întreaga țară s-au deschis case ale pedagogilor, centre culturale și s-au înființat numeroase ziare și reviste. Asociația s-a situat în fruntea curentelor de rennoire artistică și ideologică, a încheiat o alianță strînsă cu masele muncitoare.

REFORMA INVĂȚĂMÎNTULUI

Asociația a elaborat un proiect de reformă a învățămîntului și a reușit ca poporul să și-l însușească, cerînd,

în cadrul unor mari mitinguri, aprobarea lui oficială. Presiunea maselor a săpătat un astfel de caracter la dictatura militară care exista în acei ani (1927-28) în Chile a fost nevoită să adopte un decret-lege pentru reforma învățămîntului și să lase în mîna educatorilor conducerea acestui actiun. Un an mai tîrziu, însă, guvernul a anulat reforma și a îndepărtat din muncă mii de educatori. In acea perioadă asociația a ținut cinci mari congrese naționale, care au reunit delegați din întreaga țară și în care s-au dezbătut cele mai arzătoare probleme ale învățămîntului. Congresele își țineau sesiunile în sălile teatrelor. In prezența unui public numeros.

Prețind că asociația profesorilor era „un focar de agitație comunistă”, guvernul reacționar a dizolvat-o, închizindu-i localurile și suspendînd ziarele ei.

Esecul reformei educației a vindecat pe mulți educatori de excesele la care împinge idealismul filozofic, a dat multă experiență cadrelor didactice și poporului însuși. Represiunea exercitată asupra educatorilor a accentuat delimitarea ideologică.

După căderea dictaturii, în 1932, s-a produs în rîndurile pedagogilor o acțiune sindicală care avea să dureze trei sau patru ani. De o parte s-au situat rămășițele vechii asociații, iar de cealaltă pedagogii tineri, grupați în „Federația învățătorilor”. Aceasta din urmă, care a primit lovituri grele din partea guvernului, a aderat la Internaționala lucrătorilor din învățămînt (I.T.E.) cu sediul la Paris, care grupa educatorii de avangardă din întreaga lume.

In acei timp s-au întrunit primele congrese ale educatorilor din America Latină: în ianuarie 1928 la Buenos Aires și în februarie 1930 la Montevideo. Aceste congrese s-au situat pe poziții avansate, s-au pronunțat împotriva imperialismului și a rămășițelor feudale, au cerut stringerea alianței între intelectuali și muncitorii manuali. La congresul de la Buenos Aires a fost creată Internaționala Profesorilor Americani (I.M.A.), al cărei prim secretar a fost cel ce scrie aceste rînduri.

RECONSTITUIREA UNITĂȚII

După ani de sciziune sindicală, care au însemnat o experiență amară, prin 1935-1936 educatorii au început din nou să se regroupeze. In felul acesta s-a organizat Uniunea Profesorilor din Chile, care numără acum 22 ani de lupte sindicale, profesionale și politice. Principiile acesteia sînt deosebit de largi și în cadrul ei mili-

tază oameni cu cele mai diferite convingeri — de la comunisti pînă la catolici — O înșirată parte dintr-o copilărie este dedicată muncii câștigătoare și aceluia sînt numai reprezentanții aristocrației locale, ai burgheziei și în parte ai funcționarilor. După trei sute de ani de ocupație franceză, în Senegal nu s-a ajuns încă la învățămîntul primar obligatoriu. Ni în Rhodesia de Nord și de Sud nu există învățămînt obligatoriu pentru băștinii. Acolo unde formal el a fost promulgat — de pildă în Madagascar sau în Uganda — practic nu se poate aplica. Școlile sînt foarte puține și așezate la mari distanțe între ele, așa încît transportul — foarte scump de altele — este o problemă grea de rezolvat. In majoritatea cazurilor clădirile școlilor sînt vechi și derăpănate, cu săli de clasă improvizate. Se resimte lipsa manualelor și a materialelor didactice. Rezultatul acestor stări de lucruri se vede în marile procente de analfabeți. In Africa Occidentală Franceză, de exemplu, procentul acestora este de 80%. Dar toate acestea nu-i tulbură cu nimic pe stăpîni colonialiști. Ei știu foarte bine că regimul de aspirare și exploatare se poate menține numai fiind pe băștinii într-o stare de totală inapoiere culturală.

In școlile din colonii se duce o politică de segregare rasială. Școlile pentru albi sînt separate de cele în care învață copiii de culoare. Totuși, și la unele și la altele, învățămîntul se face în limba puterii coloniale. In Uganda, atît în învățămîntul primar cît și în cel secundar, limba de predare este engleza. In școala se dă o instruire cu totul străină de interesele poporului băștinii. Cursurile proslăvesc regimul colonial și pe exponenții acestuia, ignorînd istoria și cultura poporului din Uganda. In Madagascar limba de predare este franceză, în timp ce limba maternă — limba maternă a populației — se predă numai în primii ani de școală.

Invățămîntul tehnic și profesional este aproape inexistent. În țări cu un pronunțat caracter agrar — cum ar fi Africa Occidentală Franceză, unde 90% din populație este formată din țărani — nu există învățămînt agricol decît într-o formă embrionară, care a luat naștere de curînd, în urma prestărilor forțelor progresiste.

Situația învățătorilor și profesorilor este la fel de grea ca și a școlii. In raport cu alte categorii de funcționari, pedagogii sînt cu mult mai prost plătiți. Acesta este și motivul pentru care mulți — în special femeile — sînt nevoiți să renunțe la profesia lor.

Invățătorii și profesorii din țările coloniale sînt organizați în sindicate care luptă pentru îmbunătățirea situației învățămîntului, pentru asigurarea drepturilor pedagogilor, pentru revendicările Sindicatului educatorilor din Madagascar figurează obținerea drepturilor legale ale învățătorilor, obținerea unui salariu echitabil care să satisfacă nevoile medii de trai, unificarea școlilor parțiale cu cele publice într-un învățămînt național cu limba de predare malgășă etc. Pedagogii din Africa Occidentală Franceză organizează adesea greve și manifestații împotriva politicii școlare coloniale. Recent, Federația învățătorilor Africani a lăzonal cu celelalte sindicate ale muncitorilor din Africa, constituind Uniunea Generală a Muncitorilor din Africa Neagră (UGTAN).

Alături de popoarele din țările lor, pedagogii din colonii luptă pentru obținerea independenței naționale. Ei sînt conștienți că lupta pentru îmbunătățirea situației învățămîntului, pentru ridicarea culturală a maselor este totodată lupta pentru emanciparea de sub jugul colonial.

Astăzi, sute de patrioți algerieni cad sub glanțele trupelor coloniale franceze. Acioanele engleze aruncă bombe asupra populației din Oman. Colonialiștii olandezi instigă la război fratricid în Sumatra. In agonie, colonialismul — monstru detestat de milioane de oameni — caută prin toate mijloacele să păstreze ultimele rămășițe ale săpînirii sale. Dar pămîntul i se surpă sub picioare și perspectiva unei groaznice prăbușiri devine tot mai săpînîntătoare. Prăbușirea aceasta este inevitabilă.

mil ani au avut loc îndelungate conflicte cu autoritățile, cum a fost greva din 1952, care a durat 18 zile și la care au luat parte toți muncitorii din învățămîntul primar, secundar și tehnic. In cursul anului 1957, au avut loc două greve: una la sfîrșitul lui august și cealaltă la începutul lui septembrie.

Lupta pedagogilor, pe care guvernul a încercat s-o reprime cu brutalitate, a fost sprijinită de mase, de părinții elevilor, ca și de studenții din universități, care au declarat chist o grevă de solidaritate. Pentru prima dată profesorii universitari au suspendat și ei cursurile pentru 24 de ore. De asemenea, pedagogii au fost sprijiniți de Parlament, care s-a întrunit în sesiuni speciale pentru a sprijini cererile greviștilor.

În puținele școli ai căror profesori nu au aderat la lupta generală, porțării au încuiat ușile, împiedicînd astfel pe trădătorii de a continua munca și de a sparge greva.

La cererea guvernului, instanțele judiciare au ordonat arestarea conducătorilor grevei, însă aceștia s-au refuzat să se prezinte la Palatul de Justiție, pentru declarații, înconjurați de mii de profesori. Presiunea maselor a împiedicat guvernul de a aplica sancțiuni.

S-ar putea aminti multe alte exemple. Este de ajuns să spunem că se desfășoară acțiuni mari și îndrăznețe. In acestea joacă un rol în frunte educatorii tineri, care ies din strada la lupta hotărîtă și curajoasă.

Anul acesta oferă mari perspective pentru lupta generală a poporului chilian, a cărui mișcare se allă în aies unul prezidat de al Republicii Chile. Din cei 4 candidați care concurează, are mari șanse de a reuși reușit candidatul sprijinit de Blocul socialist-comunist și de mari mase de muncitori independenți, dr. Salvador Allende. In orice caz, condițiile politice evoluează favorabil și se pot produce mari schimbări în raportul de forțe și în lupta de clasă. Aceste schimbări trebuie să ducă, altă pentru Chile cît și pentru alte țări din America Latină, la stabilirea de legături în toate domeniile cu lumea socialistă.

Educatorii din Chile vor și să-și îndeplinească datorile lor politice alături de poporul lor, luptînd pentru pace, pentru eliberare națională. Afîrmînd în mod categoric aceasta, salut cu eufuzie fraternă pe marii noștri prieteni, educatorii din România.

Cesar Godoy Urrutia
vicepreședinte al F.I.S.E.E.

MIRCEA IONEL

Echipa „Olimpia” campioană la handbal

Sîmbătă seara a luat sfîrșit, în sala Floreasca, turneul final al concursului republican feminin de handbal de sală. Echipa Ministerului învățămîntului și Culturii „OLIMPIA” a terminat neînvingătoare această competiție, situndu-se astfel pe primul loc.

După ce a dispus, în partidele anterioare, de I.L.E.F.O.R.-Tg. Mureș

(13-5), C.F.R.-București (12-1) și Progresul-Orașul Stalin (6-3), Olimpia M.I.C. a înfrînt în finala formația Steagul Rosu-București, pe care a întrecu-o clar cu scorul de 9-5.

Echipa M.I.C. reușește această performanță pentru a doua oară consecutiv, ceea ce subliniază o dată în plus valoarea formației.

Sus: Elena Pădureanu, Irina Nagy, Brunhilda Neurohr; Mijloc: Aurelia Székő Sălajan, Carolina Cîrligeanu, Ella Jecu; Jos: Hilde Roth, Iosefina Ugron. Desen de Petre Stoianescu